

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quid sit dicere per Deum. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Saput tuū. Iudeis: quasi paruulis, est cōcessū iurare per creatorē, & præceptum vt si iurare cōtingeret non nisi per creatorē iurarent, nō per creaturam, q̄a iurantes per angelos & elementa, creaturas ve- verabātur honore, & meli⁹ erat hoc exhibere Deo, q̄ creaturis. Infirmis ergo illud prohibuit: sanctis vero, qui in creaturis creatorē venerabantur tan- tum nō prohibuit. Vnde Joseph per salutē Pharaonis iurauit, Dei iudiciū in eo venerat⁹, quo positus erat in infirmis. Christ⁹ vero ita p̄ creatures iurare prohibuit, ne vel aliquid diuinum in eis crederetur, pro quo reuerentia eis deberetur: vel ne p̄ ea iurātes falsū, homines se iuramēto teneri nō putarēt. Quā iuratio magis teneatur, an quae fit per Deum, an quae fit per Euangeliū, vel per creatures.

E

Si a. quæritur, Quis magis teneatur, an qui per Deum, an qui per Euangeliū vel per creatures iurat? Dicimus, qui per Deum: quia per Deum hæc sancta facta sunt. Vnde Chrys. Si qua causa fuerit, Chrys. hom. modicum videtur facere qui iurat per Deum: Qui 44. ad illud vero per Euangeliū, maius aliquid fecisse vide- Matth. 23. tur. Quibus dicendum est. Stulti, scripturæ sanctæ Quicunque propter Deum factæ sunt, non Deus propter scri- iurauerit pertemplū pturas ita & creature factæ sunt propter Deum.

tom. 2.

Quid est dicere per Deum iuro.

F Rom. 1. b

Hic quæritur: Quid sit dicere per Deum iuro? Hoc De verbis est testem adhibere Deum. Iurauit n. Apost. dicens, Iacobi. Testis est mihi Deus: ac si dixisset. Per Deum ita est.

Vnde Aug. Ridiculum est putare hoc, si dicas per Aug. de ver. Deum, iuras: si dicas, Testis est mihi Deus, non iu- bis Iaco. ap- ras. Quid est n. per Deum, nisi testis est mihi Deus: stoli ser. 28. aut quid est, testis est Deus, nisi per Deum Quid a. non longe à est iurare nisi ius Deo reddere, quando per Deum principio, ius iuras? Ius, sc. veritatis, & non falsitatis. Item, Ecce tom. 10. dico charitati vestre, Et qui per lapidem iurat fal- sum, periurus est: quia non lapidem qui nō audit, sed eius cretorem adhibet testem. Hoc est ergo iurare

*Ibid serm.
28. ad fin.*

*In sermone
eod. 28. de
verbis Iac.
bi Apost.*

*Aug. epist.
154. tom. 2.*

*Ibid. paulo
superius.*

iurare per quamlibet creaturam, scil. creatorē eius testem adhibere. Est etiam quoddam genus iuramenti grauiissimum, quod sit per execrationē: ut cum homo dicit. Si illud feci, illud patiar, vel illud contingat filiis meis. secundum quē modum accipitur etiam interdum cum aliquis iurando dicit, Per salutem meam, vel per filios meos & huiusmodi: obligat enim hoc Deo. Vnde Aug. Cum quis ait, per salutem meam, salutem suam Deo obligat. Cum dicit, Per filios meos, oppignerat eos Deo, vthoc eueniat in caput eorum, quod exit de ore ipsius: si verum, verū, si falso, falso. Et sicut per hoc iurans, aliquando hoc Deo obligat: ita per Deum iurans, ipsum adhibet testem. In omni ergo iuratione aut Deus testis adhibetur, aut creatura Deo obligatur, & oppigneratur: vt hoc sit iurare, scil. Deum testem adhibere vel Deo aliquod oppignerare. Hoc est ergo iurare per quamlibet creaturam, scil. creatorem eius testem adhibere.

De illis qui iurant per falsos Deos.

N
imp
fide
gat
dun
qua
fecit
in tr
sti, n
plet
quo
perp
Tol
peri
tius
verg
tanc
peie
in al
uit
sed a
deni
nec
Iten
nis e
raui
mai
tur,
sic i
faci
qui

Post hæc quæritur, vtrum fide eius vtēdum sit, qui per dæmonia vel idola iurauerit? De hoc Aug. scribens ad Publicolam ait, Te prius considerare volo, vtrum si quisquam per Deos falsos iurauerit & fidem non seruauerit non tibi videtur bis peccasse? Bis ytiq; peccauit: quia iurauit per quæ nō debuit, & contra pollicitam fecit fidem quod nō debuit. Ideoq; qui vtitur fide illius quem constat iurasse per Deos falsos, & vtitur fide illius non ad malum sed ad bonum, non peccato illius se sociat, qui per dæmonia iurauit, sed bono pacto eius quo fidem seruauit. Et sine dubitatione minus malum est per Deos falsos iurare veraciter quā per Deum verum fallaciter. Quanto enim per quod iuratur magis sanctū est, tanto magis est poenale periuriū. Quod iuramentum quo incaute iuratur non est obseruandum, nec votum nec promissio iniuste facta.

H

Nunc